

Правилото обаче — на всѣка отдѣлна страница да се записватъ имена отъ една само областъ, не е могло да се спази навсѣкжде, защото последуещитѣ записвачи сж помѣстили имената, гдето е останало праздно мѣсто, безъ огледъ къмъ заглавието на страницата. Следвателно, положителни сж само сведенията на първитѣ градове и села, писани като заглавия или които следватъ непосредно следъ заглавията. Само тѣ могатъ да иматъ цена за историческата етнография, тамъ нѣма никаква погрѣшка. Такива сж напирмѣръ областитѣ и градоветѣ, посочени за „българска земя“ въ самитѣ заглавия: областъ Загорие, Търново, Ловечъ, Габрово, Етрополе, Враца, Черепишки манастиръ, Косинецки манастиръ, покраина Високъ съ градъ Пиротъ, областъ Пелагония, Енидже-Вардаръ, Битоля, Прилѣпъ, Велесъ, Струмица, Радовишъ, покраина Долна Прѣспа, Полошки манастиръ, Трѣскавецки манастиръ при Прилѣпъ, областъ Разлогъ, областъ „Пловдивско поле“, Пловдивъ, Пещера, манастиръ Св. Теодоръ. Областитѣ, градоветѣ, селата и манастиритѣ, които сж поменати въ поменика и се намиратъ вжтре въ предѣлитѣ на горнитѣ български краища, сж още повече. Ето, споредъ това, общия списъкъ на познати български земи, споменати въ паметника:

Загорие: г. Търново, с. Габрово, г. Свищовъ, с. Трѣвна, с. Присой, с. Елена, манастиръ Дрѣновски, маданъ Костенецъ, Ямболъ, г. Ловечъ, мѣсто Етрополе, мон. Св. Троица, г. Видинъ, г. Силистра, Русчукъ, с. Тетевенъ (Тетовяне), с. Митрополия, с. Брѣстъ, г. Враца, мон. Черепишъ, мон. Косинецъ, мѣсто Кипровци, Червена-вода, Орѣховица.

Срѣдецъ (область): г. София, с. Врѣбница, с. Драгалевци, с. Локорско, с. Желенъ, мон. Кремиковски, мон. Дивотински, мон. Драгалевски, с. Перникъ, с. Мещица, мон. Желѣзнички, с. Корубляно, с. Челопечани, с. Кривена, с. Желява, с. Поноръ, мон. Рила, с. Дрѣнъ, г. Самоковъ, Палакария (покраина), маданъ Рила, с. Рила.

Знеполе:¹⁾ мон. Архангелъ на р. Ерма.

Високъ:²⁾ г. Пиротъ.

¹⁾ Трънско.

²⁾ Така се нарича и сега източната пиротска покраина до Стара-планина.